

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Corespondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

căre apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul I Ianuarie-Februarie-Martie al an. 1894, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșesece cu ultima Dec. 1893, să-și înnoiască abonamentul, pentru-că altfel espeditura va fi silită a sista espedirea foiei.

Editura „Telegraful Român” în Sibiu.

Cum voesc ungerii ca să ne împace.

Dela un prețuit amic al foiei noastre primim cu titula acesta următorul articol:

Escursiunea tinerilor studenți din Blaș sub conducerea unora dintre profesorii lor la Cluș, este pentru sine o întreprindere de tot nevinovată. Ea a câștigat însă o deosebită importanță prin aceea, că a dat puternicilor țilei ocaziunea de a se pronunța în auzul lumii, că adecă cum voesc ei ca să ne împace.

Nime altul mai inferior, ci însuși Escelenția Sa domnul ministru de interne, conducătorul destinelor singuraticelor popore din regat, ne-a spus-o cu astă ocaziune curat și limpede că adecă noi avem să fim împăcați pre terenul social.

Puține cuvinte acestea și totuș cât de mult se dice prin ele! Se dice adecă, că legislațiunea și dreptul de

stat unguresc nu iau nice o notiță de noi și nu se ocupă cu noi; ci va fi tréba socității magiare, că în atingerile de tóte țilele să ne mulțămescă.

După cum vedem deci atitudinea guvernului unguresc față de noi s'a schimbat de tot. Mai nainte când societatea magiară se plângea, că regimul nu face destul pentru magiarizare, ii se respundea că regimul ca atare nu póte face mai mult, că prin urmare inițiativa și conducerea în afacerea magiarisării are să o ia societatea magiară. De aci apoi deosebitele kultur-egyleturi, societatea carpatină patriotică și celelalte. Astăzi însă regimul magiar face totul, ér societății magiare i-a mai ramas numai rolul să ne mulțămescă.

Est mod își află deci espicarea s'a faptul, că pre când jurnalistica magiară trimbiță în lumea largă, că magiarii au să împace pre naționalități și în deosebi pre noi pre români, pre atunci regimul unguresc croesce fel de fel de legi și emite fel de fel de ordinațiuni, care se întrec una pre alta întră sugrumarea liberei noastre desvoltări pre tóte terenele.

Est mod își află mai departe espicarea lor și urmăriile necualificabile ce ni se fac, tot atunci când presa umple lumea întrégă cu faima: că acuma avem să fim împăcați.

Dar urmăriile acestea își au scopul lor special.

Regimul unguresc de o parte are mare necesitate de motive prin care se justifică iusuși legile ce se aduc și prigonirile ce ni se fac. De aceea provócă cât de multe sentințe osânditoare, drept tot atâtea dovești că suntem resvrătitori. Și publicul magiar care e chemat să facă ași pe judecătorul nostru, i dă sentințele cerute cu tótă prevenirea, fără să cugete că ce pracsă periculósă inaugurează prin acesta.

De altă parte însă urmăriile inscenate mai au și alt scop încă mai profund. Ele țintesc acolo ca să des-

brace cestiunea română de caracterul unei cestiuni politice.

Cestiunile politice, după cum se scie, aparțin domeniului dreptului de stat și sunt a se pertracta și decide după dreptul de stat.

Asta însă magiarii pentru lumea întrégă nu o voesc. De aceea își dau tótă silința, ca dorințele și manifestațiunile naționalităților să le înfășoșeze ca porniri resvrătitoare și crime ordinare, cu care deci n'ar avea de a se ocupa regimul și legislațiunea și numai și numai procurorul.

Manifestațiunile magiarilor pentru Kossuth, idealul lor, mult mai bine ar putea fi subsumate sub dispozițiunile codicelui penal; asta însă nu se face, fiindcă ele sunt privite de patriotice și de aspirațiuni de caracter curat numai politic.

Apucăturiile acestea însă pentru durată nu pot fi încoronate de succes. Și cestiunea română în est mod nu se va putea face neesistentă.

Dacă deci magiarii în adevăr voesc ca să împace pe români: atunci mai întâiu de tóte vor avea să recedă dela urmăriile necualificabile ce li se fac, — se aducă legi drepte și ecuitabile și se ingrigescă totdeodată ca acelea cu sfințenie să fie păđite și aplicate și apoi se îndestulescă dreptele lor cerințe și pretensiuni, care și așa sunt destul de modeste și moderate.

Magiarii însă cred că ne vor putea mulcomi și pre noi așa pe sub mână, ca bunăora pe sași. Se pună adecă pe câți-va dintre cei mai de influință în posturi grase și să ne mai facă încă unele concesțiuni de a doua mână în mod tacit, de ađi pe mâne și fără ca acelea să fie înarticulate în lege. Amar se mai înșală însă magiarii presupunând acesta. Pentru-că chiar dacă s'ar afla — ceea-ce noi nu credem — câți-va slabi de ânger, care ar aștepta o astfel de pactare, pentru ambele părți dejositore și dacă mai departe pactatorilor le-ar și succede

a înăbuși pentru ore-care timp glasul poporului român astfel amăgit, — acest glas negreșit că în scurt timp și mai puternic s'ar ridica, reclamând de nou drepturile ce-i compet în patria sa străbună.

Astfel deci o împăcare solidă și trainică între noi și magiarii nu se póte face, decât în calea legislațiunei. Români mult puțin cât vor putea dobândi, vor să aibă pentru totdeuna asigurat.

Clara pacta, boni amici!

Revista politică.

Ministrul de finanță austriac Perner a petrecut mai multe țile în Budapesta, unde împreună cu ministrul ungar de finanțe Wekerle, au conferat despre mai multe cestiuni economice-financiare.

În prima linie a fost cestiunea regulării valutei și s'a ajuns la un rezultat mulțamitor. În anul 1894 și cel următor vor fi înlocuite 200 milioane florini note de stat parte prin piese de aur, parte prin corone de argint.

* * *

Turburările din Sicilia au un caracter tot mai acut. Edificiile publice și casele de administrațiune au căđut jertfă flacărilor focului. Ostașii au avut să susțină un foc continuu contra turburătorilor și în aceste conflicte multe jertfe de ómeni au picat pradă morții. S'a óbservat, că resvrătitorii adese-ori erau înarmați cu arme de cea mai bună calitate și de calibrul nou. Bandele, ce s'au organizat, au devenit atât de temerare, încât n'a mai putut ajuta nici un alt mijloc decât proclamarea stărei de asediu. Ea s'a publicat la Palermo și în întréga provinciă. Generalul Morra de L'avriano a fost numit comisariu extraordinariu și încredințat cu depline puteri, așa că tóte autorități civile și militare sunt puse sub ordi-

FOIȚA

Latinitatea și unitatea noastră. *)

În sborul gândului se amintesc originile străvechi ale manifestării romaniste.

Ce vroia la 1202 Imperatoarele Ionițiu, când scria lui Papa Inocentiu III-a, că are „amintirea sângelui și a patriei romane, din care descind românii”.

Dar veți dice: „avocat, passez au déluge!”

Mă mărginesc deci a afirma, că secolul lui Vasile Lupu și al lui Mateiu Vodă, ne dă în mod minunat nota, neamuițit grăitoare despre deplina desvoltare a consciinței romanității noastre. Sub Vasile Lupu și Mateiu Basarab, ca și sub fanarioți, este manifestă tendința românului de pretutindea, ca și sub împăratul Ioniță, de a-și proclama nobilele origini naționale, legăturile lui de sânge cu romanii.

Aprópe toți cronicarii nostri susțin aceste origine, ba unii din ei, bărbați ilustrii de stat, afirmă aceste origini latine ale românilor, chiar și în fața regilor unor né-

*) Notițe alăturate la discursul d-lui V. A. Urechii în cestiunea națională.

muri streine, cari regi erau interesați tocmai ca românii să nu fie, ori baremi să nu se scie latini.

Așa pe când mitropolitul Dosofteiu dicea că:

„Némul țerei Moldovei de unde deréză?
„Din țera Italiei, tot omul să cređă.
„Flah întâiu, apoi Traian au adus pe-aice
„Pre strămoșii acestor țeri de nám cu ferice,
„Resădit'au țerei hotarele tóte,
„Pe semne ce stau în veci și-a se vedea póte.
„El cu vița acestui ném, țera românescă.
„Umplut'au, Ardélul tot, Moldovenescă.”

Miron Costin spunea lui Iagelo, regele Poloniei, că „în câte-și trele țerile: Moldova, Valahia și Ardélul, poporul se fălesce cu numele de român și nici nu se póte cine-va îndoi, că se trage din Roma!”

În prosă și în versuri, repet, scriitorii nostri se întrec, de secolii, a proclama latinitatea noastră.

Și amintiți-vé, că se făcea acesta într'un timp, când luptele religioșe, despărțind biserică ortodoxă de cea de apus, urma să dea un fel de repugnanță românului de a se dice „latin!” Din contră însă, istoricul nostru esclamă cu mândrie: „caută-te dar acum, cetitorule, și privesce de unde esci, lăpędând tóte celelalte basme, cari au însemnat unia cu tine... Nu numai numele acesta „Vlah”,

ci și dintr'alte te vei cunoșce (latin): obiceiurile, firea, graiul, până astăzi (dovedesc) că esci Vlah, adecă italian sau Romanian.”

Și nu numai despre latinitatea românilor din Dacia Traiană avea deplină cunoșcința scriitorii secolului al XVII, ci și despre originea românilor macedoneni.

Cronica anonimă din secolul XVII, în mod greșit atribuită Spătarului Milescu cum am probat airea, scrie despre acesti Macedo-Români:

„Și acei Coșovlahi tot din români sunt și se trag. Și într'acele vremi, ce galian. séu alt împărat au ridicat o sumă dintr'ânșii de aici, și i-au dus de i-au aședat; pe acolo au rămas și până acum.

„Coșovlahi” le dic grecii, adecă schiopi, orbi, blăstémați, hoți și că acestea le dic că sunt, riđându-i și batjocură făcându-și de dênșii... precum și de acesti români de pe aicea rid și încă destule cuvinte grozave le dic și de nimic îi fac și cumcă din hoți se trag, povestesc și grăiesc așa de rău, au socotélă mare, pentru că vedënd și ei pe tótă altă lume riđend de dênșii și batjocorindu-i au stătuț și au obosit și ei prin gunóele lor, ca cocoșii rícând, părăndu-le că au mai rămas cevași vlag în de ei! unde ved zugrăviturile celor vechi ai lor își fac mângăerea

și bucuria, soți părăndu-le, că au pe cinevaș batjocurei lor.”

„Sunt dar acești coșovlahi, cum ne spun vecinii lor și încă când cu dênșii am vorbit, ómeni nu mai osebiți nici în chip, nici în obiceiuri, nici în țăria și făptura trupului, decât românii noștri și limba lor românescă ca a acestora.”

Cum vedeți, din graiul cronicarului anonim din secolul al XVII-lea, scriitorii noștri cei mai vechi au perfectă cunoșcință despre totalitatea némului românesc, resirat nu numai în provinciile din vechia Dacie traiană, dar și cea Aureliană și până în Grecia. De aceea mai nu se tipăresce o carte în Brașov, în Orăștie, în Bucuresci, Govora, Ardélul, Iași, fie chiar carte pentru biserică, care în precuvântarea ei să nu spue, că editorul séu autorul ei o destină, nu pentru provinciă românescă, în care s'a tipărit, ci pentru usul a tótă românimea.

Acesta e o notă caracteristică evoluțiunei noastre culturale: consciința de totalitatea națiunei române și de originea ei romană.

În contact cu lumea slavică, lume puternică, consciința națională română nu capitulază, nu concede nimic din ceea-ce scie că este dreptul séu. Ca să probeze latinitatea românului, Luca Stroiciu, marele bo-

nile sale. Mai mulți deputați au fost prinși și puși sub acuză de delict pentru escitare; de asemenea s'a pus mâna pe mai mulți matadori.

Tóte foile apróabá pasul guvernului, care a mai inspirat puțină încredere în siguranța publică. Diarul italian „Folchetto“ aprețiind aceste măsuri susține, că francesii se concentrează de trei luni, puțin câte puțin, însă în continuu pe frontiera italiană, pe câtă vreme agitația din Sicilia obligă Italia să trimită trupele de Nord în spre Sud.

„Folchetto“ dice, că lumea din Italia crede, că este un amestec străin în turburările din Sicilia, pentru a produce o diversiune și a obliga Italia să trimită trupele departe de frontierele amenințate.

Diarul „Esercito Italiano“ anunță că ministrul de război este autorizat să cheme sub arme 12.000 ómeni din infanterie și bersaglieri din contingentul de la 1869; chemarea va avea loc la 8 Ianuarie și este independentă de cea din 5 Ianuarie, care de asemenea cuprinde 12.000 ómeni. Aceste trupe sunt destinate să completeze pe acele din Sicilia; garnisona acestei provincii va numera de acum înainte 40.000 de ómeni.

Un conflict sângeros s'a întâmplat între trupele franceze și englese din Africa, „Office Reuter“ anunță, că o expediție britanică în Samorys contra sofilor a fost atacată de trupele franceze sub conducerea locotenentului Maurice. Acesta a picat în luptă rănit. Din partea englesilor a murit 1 căpitan, inspectorul general al poliției, mai mulți ofițeri și 26 soldați. Maurice a dat deslușirile necesare. Atacul s'a făcut din greșală, deoarece francesii au socotit, că trupele englese sunt sofi, ér ofițerii sunt conducători arabi. Acest conflict a provocat o impresie deprimătoare căreia îi dá expresiune atât presa engleză cât și cea franceză. Inmediat s'a convocat în Paris consiliul de miniștri se delibereze asupra casului acestuia regretabil. Se crede, că Franția va da Englierei satisfacția, ce i-se cuvine. Tóte diarele își exprimă părerea, că spre a se evita astfel de conflicte, care ar puté da nascere unui rebel neprevăzut se se țermurésca definitiv granițele teritoriilor din posesiunea acestor puteri.

Desvélirea portretelor foștilor presidenți ai Asociațiunii transilvane.

Precum am anunțat Duminecă la 11 óre a avut loc în sala cea mare

ier, — ca și M. Costin, nu se uită, că le-ar plăcea prea bine polonilor să se apropie moldovenii de ei, — scria „tatăl nostru“ în litere latine, ca polonul să recunósca în vorbele române, îmbrăcate în haina latină, însăși latinitatea limbei noastre.

Coresi dice, în secolul XVI-lea: „cu mila lui D-đen, eu diaconul Coregi, dacă vėđui, că mai tóte limbile au cuvėntul lui D-đen în limba lor; și Hr. dice „cine cetesce, să înțelegă“ și Pavel apostolul încă dice: „întru biserică mai vėrtos 5 cuvinte cu înțeles se grăesc, ca și alții să învețe, de cât un întunec de vorbe neînțelese într'altă limbă“. Drept aceea v'am dat această psaltirie, ca se fie de învățatură tuturor românilor“.

Varlaam mitropolitul, care la 1642 numește Prologul tuturor sfinților cu dulcele nume de „carte românească“ de învățatura duminecilor etc., dedică această carte către tótă seminția românească, fericit că póte da acest dar limbei românești: a tótă seminția românească...

Eustratie II Logofet, în Predoslavia codicei de legi din 1646 dice, că Vasile Lupul „aceste pravile împėrătesci ne-au dat și ne-au lăsat nouė tuturor ródului românesc ca să ne fie nouė d'apurarea isvor de viață, în vecl nescădut și nesfėrșit“.

a scólei de fetițe desvélirea portretelor foștilor presidenți ai Asociațiunii transilvane.

Sala era indeseuită de public, care după ieșirea din biserică s'a îndreptat să se bucure de un act serbătoresc și solemn, cum a fost și actul de desvélirea portretelor. De față era comitetul Asociațiunii cu Il. Sa dl vicepresident Dr. Ilarion Pușcariu; comitetul reuniunii femeilor române cu d-na presidentă Maria Cosma, corpul profesoral și o mulțime de alți óspeți distinși.

Sėrbătórea s'a început cu „rugăciunea românului“ cor compus din fetițele scólei civile și elevi ai seminariului archidieceșan și conduși de dl George Dima. Cu multă pietate și cu mare sântenie a fost interpretată această rugăciune compusă pentru astfel de ocaziuni de fostul president G. Barițiu

Ridicându se apoi Il. Sa dl Dr. Ilarion Pușcariu ținu următórea vorbire, care predată cu multă elocuență a fost rėsplătită cu urale de „Sė trăiescă“:

*Preaonoratelor dómne! Preaonorăților domni!
Onorat corp didactic! Iubită tinerime!*

Omul după firea sa morală doarece, caută și conservéză ce este bun, frumos și ales. Acéstă însușire dá omului valórea morală, ce-l pune mai pe sus de alte ființe. Simțul etic și estetic de a iubi ce e bun și ce este frumos ridică pe om la perfecțiune și-l apropie de D-đeu. În desvoltarea acestui simț moral și estetic stă scopul ce-l urmărește educațiunea.

Pedagogia în urmărirea scopului de educațiune recurge la sciința etică, ca să-i dea tipuri ideale de caractere frumoșe ale omului; ea își ia ajutoriu ca modele anumite personaje istorice, cari prin modul lor de viață, prin faptele lor au știut să se apropie de acele ideale

Venerațiunea Sântilor în biserică, își are rațiunea și isvorul său în simțământul de admirațiunea și iubire către părinții bisericești, cari s'au destins prin fapte mărețe creștinesci. Din această venerațiune s'a născut cultul sântilor și cinstirea icónelor în biserică. Creștinii ca să aibă înaintea ochilor modele ale unei vieți corecte și pline de fapte bune, au pus icónele Sântilor nu numai în biserică dar și în locuințele lor.

Au dóră nu dorul de a avé în apropierea noastră pe cei iubiți ai noștri, ne face să le conservăm portretele.

Precum indiviții și familiile, întocmai așa și popórele păstrează cu recunoscintă și pietate aducerea aminte de părinții, și de binefăcătorii lor.

Poporul român, ca tóte popórele, cari au nisuit după cultură, a trebuit în lupte culturale și de existență să își aibă conducătorii sei, cari au lucrat, au jertfit și

Eustratie adăuga, că „am scos aceste pravile pe limba românească, ca să le póta înțelege toți românii“...

Duca Vodă, în prefața liturghiei lui Dosofteu mitropolitul, dela 1679, adresa cartea „cătră tótă seminția românească de pretutindenea“, tot așa cum Varlaam, Mitropolitul țerei românești, avea consciință deplină de unitatea nómului românesc, și adresa prima carte ce o tipărea: „Cluciu său cheia înțelesului tuturor pravoslavnicilor creștini, cari sunt născuți întru limba noastră românească“.

Și în Ardél, la 1648, mitropolitul Stefan Simeon, tipărind una din cărțile sale, se jalua, duios, că românii din diferitele provincii, sub influența deosebite, și-au mai schimbat vorba. Acest ilustru scriitor dice dar, că el o să scrie „așa ca să înțelegă toți românii“, întrebuintând cuvintele ce sunt pricepute de toți, căci „cuvintele trebuie să fie ca banii... Că banii aceia sunt buni, cari umblă în tóte părțile... Așa și cuvintele, acele sunt bune, carile înțelege tot nómul“.

Același manifest al direcțiunii unităței culturale, este biblia dela 1688, așa đisă a lui Șerban-Vodă.

s'au distins mai mult ca alții. Față de acești bărbați poporul român va rămâne pururea recunoscătoriu.

Vedeți chipurile acestea.

Ele reprezintă pe unii din cei mai aleși bărbați conducători ai nómului nostru din patria noastră, cari în deceniile din urmă au muncit cu rezultate mănoșe pentru binele poporului român.

Tac la această solemnitate scolară, când se așază portretele lor în sala cea mare a edificiului de scólă, a aminti despre ceea ce au făcut ei după chemarea lor socială și voui atinge pe scurt în câteva cuvinte motivele pentru care ei s'au binemeritat de recunoscintă poporului român, motive, cari stau în legătură cu Asociațiunea Transilvaniei, care a înființat și susține această scólă.

Aici este metropolitul Andreiu Baron de Șaguna, care prin erudițiunea sa, cu autoritatea și influința sa personală a contribuit mult la înființarea Asociațiunii Transilvane și a fost primul ei președinte.

Aici este prepositul capitular Timoteiu Cipariu primul vicepreședinte și mai târziu președinte al Asociațiunii transilvane, care ca un bărbat de sciințe și litere a dat cu numele seu lustru Asociațiunii noastre.

Aici este bar. Vas. Pop, care ca președinte al Asociațiunii în timp de mai mulți ani, din poziția înaltă, ce a ocupat ca funcționar de stat, totdeauna a reprezentat cu demnitate și a sprijinit cu efect în afară interesele Asociațiunii.

Aici este chipul consilierului aulic Iacob Bologa, care în starea sa de retragere în pensiune în decurs de două decenii aproape a condus ca vice președinte al Asociațiunii cu tact și moderațiune lucrările Asociațiunii. Sub el și prin conlucrarea lui plină de zel și devotament s'a ridicat această scólă cu internatul ei în localitate proprie.

În fine pre vrednicul și neobositul președinte al Asociațiunii Georgiu Barițiu l'ați cunoscut aproape toți cei de față, căci el în anul acesta în luna lui Mai s'a depărtat dintre noi, trecend la cele eterne.

Și lui deopotrivă ca celorlalți să cuvine a-i da tributul recunoscintii noastre prin așezarea portretului în rândul președinților decedați ai Asociațiunii noastre.

Portretele acestea la dorința adunării generale s'au procurat pe spesele Asociațiunii. Ele sunt proprietatea Asociațiunii și se așază astăzi în această sală a scólei civile a Asociațiunii, care s'a aflat de locul cel mai coreșpundătoriu pentru conservarea lor. Aceste portrete se încredințéză dară îngrijirii mai deapóre a on. direcțiunii a numitei scóle și întreg corpului profesoral, punenduse tuturor la inimă să le conserveze și păstreze ca pe nișce odóră și amanete scumpe.

Și în fine cătră voi tinerime mă adresez eu în acest moment solemn, când se desvélsc portretele unor dintre cei mai ilustru bărbați ai nómului nostru și se aședă în această sală, ca pre acești bărbați ca pe binefăcătorii voștri să-i aveți pururea în cinstire și cu recunoscintă să pomeniți numele lor, éră viața și faptele lor să strălucescă înaintea voștră ca nișce lucéferi luminători, cari să vă conducă în calca progresului cultural și a virtuții.

Dl director al scólei de fetițe Dr. Vasile Bologa răspune în o vorbire frumoșă. Dėnsul a exprimat bucuria și mulțămita, ce o simte corpul profesoral, când comitetul îi surprinde cu un cadou așa de frumos la sėrbătórele Crăciunului. A vorbit despre virtuțile străbune, credința în isbānda nómului nostru și a pus la inima copiilelor, ca totdeuna să și aducă cu pietate aminte de binefăcătorii nómului nostru.

A urmat apoi declamarea cu multă desteritate a poesiei „Dómna lui Nėgoe“ de către eleva de cl. IV d-șóra Seleschi și actul măreț al sėrbătórei s'a încheiat érăși cu o frumoșă cântare corală.

Pe cât de scurt pe atât de frumos a fost acest act solemn, care a lăsat vii impresiuni în ceia-cari au fost de față.

Noutăți.

Visită înaltă. Escel. Sa ministrul de comerț și comunicațiune, dl Lukács Béla, sosind Vineri din incidentul unui cas familiar în Sibiu, a făcut cu această ocaziune visită Escelenței Sale I. P. S. D. archiepiscop și metropolit Miron Romanul.

Serviciu divin. În ziua primă a născerii Măntuitorului a celebrat serviciu divin în biserică noastră din Sibiu-cetate Preacuvioșia Sa Dl Dr. Ilarion Pușcariu, arhimandrit, și vicariu archiepiscopesc; asistat de: P. O. D. D: Ioan Papiu, protopresb; Zaharia Boiu protopresb. ases. consist; Nicolau Cristea protopresb. asesor consist. și Dr. Remus Roșca protodiacon, secret. consist.

Cântările liturgice le-a executat cu multă precisiune corul seminarial sub conducerea dlui prof. G. Dima; ér „Irmosul“ și „Priceșna“ au fost frumos cântate de mai multe dame din reuniunea femeilor.

Tėrgul Sibiului. De câțiva ani tėrgul de iarnă al Sibiului devine din ce în ce tot mai slab cercetat. În anul acesta se póte dice, că tėrg de țéră nici n'a fost, căci el a fost mai puțin cercetat decât un tėrg de săptămână din tómnă.

Concertul reuniunii sodalilor români din Sibiu, dat în sara de 25 Decembre v. a. c. a succes pe deplin. Public n'a fost în număr mare, ca de alte ori și cu deosebire a lipsit inteligența. Causa a fost uraganul, care băntuia cu furie și făcea aproape imposibilă comunicația pe strade. Ba nici în lăuntru caselor nu erai scutit de furia lui, ceea ce au esperiat-o și participanții de la concert, căci precând corul esecuta cântarea „Acorduri amoróse“, vėntul a spart câte-va geamuri din rėndul de sus a edificiului, aruncând bucățelele de sticlă pe capetele publicului. Concertul însă n'a suferit nici o înterupere prin această. Dintre piesele din program cu deosebire au făcut efect plăcut: „La serenata“ de Braga, executată pe piano de domnișóra Eugenia Grecu și violoncel dl Tr. Constande, „Rėmas bun primăverei“, tertzet executat tot de aceiași și I. Tandori (violină), apoi „Potpourri românesc“ de Mureșan, cari au fost viu aplaudate și bisate. — După concert s'a jucat „Călușerul“ și „Bătuta“, și apoi a urmat dans, care a durat până înspre dimineță.

Viscol. Vineri după amėdi a început să sufle un vėnt puternic, care până nóptea devenise un viscol îngrozitoriu și care dură până a treia đe de Crăciun dimineță. El a cauzat mari daune. Din cauza acestui viscol a întârziat și sosirea trenului în mai multe rėnduri.

Procesul memorandumului. „Kolozs vár“ în săptămāna trecută anunțase, că procesul memorandumului probabil se va amāndin cauză, că acușaii au înaintat 38 de proteste, recursuri, cereri pentru ascultare de martori etc. pentru a căror pertractare și rezolvare nu va fi destul timp până în 23 Ianuarie c. Foile din Cluș de Luni însă ne aduc scirea, că tribunalul a pertractat Sămbetă protestele și parte nu le-a luat în considerare, parte le-a respins. Lucrările pregătitoare sunt terminate și procesul se va pertracta în 23 Ianuarie c.

Nostimade. „Unirea“ nr. 1 răspundend la articolul nostru din nr. 137 scrie între altele că la românii uniți „căsătoria se în conformitate cu spiritul creștin și cu genul antic roman“, pe când la alte confesiuni și în special la noi românii gr. or. nu e așa. În urmă, supérată, că biserică noastră e inarticulată în legile țerei, ca „biserică națională“, face următorul calambur despre ea: „În credință nu e națională, căci le este comună cu Slavii și Grecii. În rit nu e națională, căci ritul e grecesc. În organizațiune nu e națională, căci e protestantă sășescă“.

Fericiți cei ce astfel cred, căci aceia pentru sėrăcia duchului măntuire vor afla!

Trenurile accelerate pe liniile cărilor ferate de stat ungare se vor supune în unele direcțiuni unei organizațiuni noue. Anume pentru părțile noastre din luna lui Maiu încolo se va institui între Budapesta și Bucuresci preste Predeal și Arad un tren curier-espres, prin ce călătoria între Bucuresci și Budapesta se scurtează cu două ore. Acest tren va avea numai vagoane de clasa primă cari vor fi întocmite pentru cea mai mare comoditate.

Lefle comiților supremi. Lefle comiților supremi în proporțiune cu numărul locuitorilor din comitate, este 5000 sau 4000 anual. 18 comiți supremi primesc câte 5000 fl. anual, toți din Ungaria. În Ardél sunt salariați comiții supremi cu câte 4000 fl.; apoi ei mai primesc câte 600 fl. bani de cuartir, afară de aceea, cari au cuartir natural, anume în comitatele Brașov, Făgăraș, Treiscaune, Târnava-Mare și Sibiu.

Iubileu. Sâmbătă, în 6 Ianuarie n. c. s'a serbat în Budapesta, cu mare pompă iubileul literar de 50 ani al romancierului Mauriciu Lókai. Sărbarea a fost presidată de președintele academiei magiare, br. L. Eötvös și diferitele deputațiuni au salutat pe rând pe iubilantul. Tot cu această ocazie i s'au predat diferitele adrese, în număr mare și darurile sosite, între cari cel mai însemnat este onorariul din partea națiunii magiare de fl. 100,000, pentru ediția completă a operelor sale.

„Biblioteca cărților școlare pentru studiul religiunii“.

III.

Drept exemple de lectură dăm în estras câteva capitole din cărțile amintite:

a) „Istoria biblică pentru școlile medii inferioare și școlile civile.“

68. *Matathia și Iuda Macaveiul (167—39 a. Chr.)*

1. Antioch nu a încetat cu persecuțiunile sale asupra Iudeilor. Trimișii lui ori în care cetate mergu, siliau pe Iudei să-și părăsescă legea. Odată veni în cetatea Modiu trimișii împăratului. Aici era un preot cu numele Matathia, om cu virtute. El avea 5 feciori. Atât tatăl cât și feciorii fiind chemați înaintea trimișilor regelui li s'a spus: să-și părăsescă legea. Atunci Matathia a grăit: „dacă toate popoarele împărăției se vor depărta de la legea părinților lor, eu, feciorii și frății mei nu ne vom depărta de la legea părinților noștri. Nu vom asculta de porunca regelui“. Vădând Matathia cum își părăsesc o parte din Iudei legea în urma torturilor, a eșit afară în strada cetății și a strigat: „cine-și iubesc legea să vină după mine!“ Mulți dintre Iudei îi urmaseră cu emeile și pruncii lor....

b) Din „Manual de istoria bisericească“.

Starea bisericii în părțile răsăritului.

§. 66. Constantinopolea, capitala împărăției romane de răsărit, numită și Roma nouă pentru pozițiunea sa geografică și politică, a devenit lăgănul de cultură al popoarelor de orient și centrul bisericii orientale. Pozițiunea aceasta și-o a păstrat Constantinopolea în tot timpul, cât a susținut imperiul roman de răsărit (bizantin.) De aceea căderea împărăției romane de răsărit și a cetății capitale în mâinile turcilor, urmată la anul 1453, a avut cele mai triste urmări pentru biserica din părțile orientului și a sguđuit din temelie biserica creștinilor din orient și totă cultura romană concentrată în marea cetate Constantinopole. Pentru a preveni înfricoșatei catastrofe, ce amenința din partea Turcilor, împărații bizantini au încercat să capete ajutor dela împărăția apusului prin mijlocirea papei, și spre acest scop au pus în joc până și interesele cele mai însemnate ale bisericii. La promisiunile papei de a mijloci ajutor contra turcilor, împăratul Ioan Paleologul s'a învoit a se supune biserica de orient supremației papei și a accepta toate punctele de diferență dogmatică ale bisericii de apus și a stăruit la sinodul din Florența (1437) ca și ierarhii răsăritului să se unescă cu papa. Pertractările dela acest sinod, fiind forțate de im-

păratul bizantin pentru scopurile politice, n'au avut nici o urmă durabilă, pentru-că numai unii dintre ierarhii răsăritului și-au dat învoirea la unirea cu apusenii, era alții cei mai însemnați ierarhi de răsărit, precum Marcu, metropolitul Efesului, nu numai nu s'a învoit la deciziunile sinodului din Florența, dară a opugnat și condamnat acele hotărâri, declarând pe latini deeretici; afară de aceea patriarhii din Antiochia, Alecsandria și Ierusalim nici n'au participat la sinodul din Florența ca să nu se pōtă atribui acelui sinod caracterul unui sinod ecumenic prin urmare nici deciziunile lui n'au putut avea valoare pentru întreaga biserică.

§. 67. Sub astfel de împrejurări împăratul bizantin nu a primit ajutorul promis dela apus în contra turcilor și acum nici o putere nu mai era, care să pună stavilă năvălirilor îndrăznețe ale turcilor. Mohamed I. străbătuse departe cu armata sa învingătoare, bătut pe venețieni la Calcopolis în anul 1416. Fiul și următorul lui, Murad II. a cucerit Tesalonicul de anul 1428, a străbătut prin Sârbia până la Ardél încungurând Sibiu și Brașovul, aprindând cetățile și făcând mulțime de prizonieri. Numai vitēzalul Ioan Huniadi i-a succes a înfrēna pe un timp puterea turcescă, silind pe Murad II. la pace (1444). Ungurii rupând însă pacea au fost bătuti de turci la Cosova. (1448). Astfel fiind turcii stăpâni preste țerile vecine nimic nu le mai sta în cale a se îndrepta asupra Constantinopolei. Mohamed II. fiul și următorul lui Murad II. începū la anul 1451 să facă pregătiri pentru cuprinderea cetății, care din punct de vedere strategic este bine situată, era bine întărită și avea aproape un milion locuitori.

Încă o încercare făcū împăratul Constantin XI. (1449—1453) după ajutor la apus, adresându-se la papa Nicolau V. Strimtorat făcū împăratul toate concesionile, dară când legații papei ținură o liturgie în biserica sântei Sofii din Constantinopole, poporul se revoltă și pretinse, ca biserica, care o privia de profanată, să se sântescă de nou.

Cu o armată de 1/4 milion începū Mohamed II bombardarea capitalei bizantine în luna lui Maiu 1453 contra împăratului bizantin Constantin XI Paleologul, care apăra cetatea cu o armată numai de 9000 capete. După o luptă desperată de aproape două luni, cel din urmă împărat bizantin, plin de iubire cătră națiunea și religiunea sa, vădend că nu mai este scăpare, cu arma în mână s'a aruncat în tumultul de bătae și luptând bărbătesce a cădūt în luptă ca un erou antic. Astfel Constantinopolea, frumoasa reședință a împăraților bizantini, cu podobele ei de artă, a cădūt în mâinile turcilor și s'a prădat de toate bogățiile, era biserica sântei Sofii, pobōba lunei creștine, o au întocmit-o turcii de moșee pentru cultul mohamedan.

Ca un feliu de tractat deosebit aflăm la cap XVII titlul:

„Raportul de astăzi al bisericii de orient și occident“.

§. 95. Cestiunea așa numită orientală, care ocupă astăzi așa de mult spiritele diplomației europene este pentru unii o cestiune nu numai curat politică, dară și bisericească. În cestiunea bisericească, privitoare la desbinarea și împăciuirea între biserica apusună și orientală, s'au scris în secolul de față mulțime de opuri, cele mai multe din punct de vedere al bisericii apusene. Această biserică nu s'a odichnit, ci a folosit totă ocaziunea schimbărilor politice ce s'au petrecut în orient, pentru a se impune la creștinii din orient. După ce a făcut zadarnice încercări în Rusia pentru căștigarea rușilor, și-a încercat norocul mai întâi în regatul nou grecesc într'un timp când lucrurile regatului grecesc erau în primele faze de dezvoltare și prin urmare în cea mai mare încercătură. Tot așa a urmat la formarea statului bulgar și cu ocaziunea ocupării Bosniei și Herțegovinei de armata Austro-Ungară în timpul nostru (1878). Resultatul acestor încercări a fost în general o compromisiune a acelei bisericii și încordări și mai mari între ambele biserici.

Din literatura, care s'a ocupat în timpul mai nou cu raportul între biserica apu-

sesă și orientală în scopul arētat se ating aici următoarele scrieri:

Bărbatul de stat baronul Eckstein, în scrierile sale de acest fel publicate între anii 1833—1860 susține, că imperiul turcesc cel mult în 100 de ani va cădea prada puterilor europene, *dacă biserica orientală se va uni cu cea apusună.*

Rusul Alecsandru Popoviczky ȳice (1855), că rezolvarea cestiunii orientale este condiționată dela *împēcarea ambelor biserici* și aduce ca cauză, pentru care împăciuirea este atât de dificilă, totala necunoștință a bisericii occidentale despre constituțiunea liberală a bisericii orientale, care pentru teologiei apuseni este un pustiu necunoscut.

Profesorul de drepturi, Stanley, din Oxford (1862) asemănă bisericele occidentală și orientală cu frații Eteocles și Polinices (fiu lui Oedipus), cari și după mōrte nu se pot împăca și atribue acest rēu prejudiciilor și disprețului, cu care se pōrtă mai ales biserica occidentală față de cea orientală.

Kirejensky (1859) se adresază mai ales cătră ruși când ȳice, că rușii nu se pot numi șismatici pentru că rușii nu s'ar fi lăpēdat de unirea cu Roma făcută la Florența. Kirejensky fu esilat din Rusia pentru această scriere a sa.

Englesul Palmers (1853) ȳice, că latinii nu au cauză de a numi pe orientali de șismatici și eretici, căci nu vor a recunoșee primatul papei. Primatul nu este un drept exprimat în sânta scriptură, nici în tradițiunea bisericească. Ideea primatului s'a dezvoltat numai în decursul timpului prin favorizarea împregiurărilor. În timpii cei dintăiu ai creștinismului pentru-ce nu s'au constrins ceilalți patriarhi a recunoșee primatul prin vre-un articol al credinței sau prin vre-un jurământ de ascutare, dacă o astfel de pretensiune ar fi avut vre-o basă de la început.

La părerile desprețuitoare ale catolicului Döllinger (1861) față de biserica orientală, că aceasta este în stagnațiune și amorțelă, răspunde Nestorie, patriarhul din Ierusalim, în opul său (1862) îndreptat în contra primatului papei, în următorul mod: Biserica orientală nu numai n'a degenerat dela Fotie încōce, dară și-a luat un avēnt mare prin ridicarea bisericeilor la ruși și la bulgari. Apusenii obiectează orientalilor lipsa de distincțiune în vieța de sânti și lipsa faerei de minuni! Ce minuni înțelegi tu, fiu al întunerecului: ȳice el. Sē-ți număr pe toți patriarhii, cari dela Fotie încōce au strălucit cu viața lor și sē-ți număr totdeodată pe papii voștri, cari nu numai nu s'au distins, ci încă s'au cufundat în nomolul vițului s. a. ș. a. Făcend apoi istoricul papei Iōna ȳice mai departe: căți monștri de ōmeni nu s'au suit pe tronul lui Petru, căți netrebnci n'au stat în capul bisericii apusului?! și încă în timpul cel scurt dela Fotie până la Cerularul. Numără apoi pe toți patriarhii din Constantinopole, cari toți au escelat afară de singur unul, Teofilact, fratele usurpătorului împărat roman ș. a.

Scrierile de felul celor arētate, publicate cele mai multe cu anumite tendeauna nu numai nu au fost apte a căștiga inimile creștinilor din orient, recite față de biserica apusună pentru purtarea agresivă a acesteia, dară au provocat mai de multe-ori resens în creștinii aparținători la biserica orientală, de aceea numai puțini sunt astăzi, cari mai cred în o împăciuire a ambelor biserici și cari urmăresc cu sinceritate realizarea acestei idei. Puterea providinței dumnezeesci este mare și necuprinsă de ōmeni. Lumina sciinței și cultura va împrăscia întunerecul prejudețelor și al patimilor și atunci toți creștinii vor forma o turmă și vor avea un pastor pe — Domnul Iisus Christos.

„Dreptatea“.

Numărul de probă al ȳiarului nou din Timișōra, „Dreptatea“ a apărut, precum a fost anunțat, în ȳiua născerii Mântuitorului nostru, adecă în 25 ale curenteii.

Pe pagina primă a ȳiarului sē află publicat programul noului organ, care e următorul:

Cătră cetitorii!

Lupta de justă apērare a vieții noastre naționale periclitata a luat dimensiuni neașteptate de mari.

Nici când prigonirea a tot ce este românesc n'a înaintat așa mult, ca și chiar acum.

Este deci lipsă de o luptă generală, unitară și resolută pe întreaga linie.

Avēnd în vedere această situațiune și necisitatea înmulțirii mijlocelor de luptă, a decis inteliğința română din Banat și părțile ungurene edarea unui jurnal român în Timișōra, care sē se lupte alături cu celelalte organe naționale pentru realizarea și validitatea aspirațiunilor și drepturilor noastre naționale legitime.

Din mâna acestei inteliğințe am primit conducerea foii „Dreptatea“, care astăzi pentru întâia oară se presintă publicului român.

Conform intențiunei fundatorilor acestui ȳiar vom căuta, ca prin ținută clară și hotărītă sē ne împlinim datorința față de națiune și patrie.

Basa activității noastre va fi: programul partidului național dela 1881 devisa noastră solidaritatea națională.

Pe această basă și sub această devisa vom lupta cu mijloce strict lelege, în spirit adevērat constituțional, cu serioșitatea impusă prin demnitatea cauzei, avēnd totdeuna interesele mari ale poporului român și binele comun naintea ochilor și ferindu-ne de ori-ce considerațiuni particulare și personale. Nu desbinarea desăvērșită și neimpăcaveră, ci înțelegerea basată pe dreptate și încrederea reciprocă a popoarelor corōnei st. Stefan formeză stēua conducătoare a ținutei noastre.

Vom lucra, ca lupta noastră sē se estindă în cercuri cât mai largi și se trezind și dezvoltăm consciința națională. Vom căuta se stringem rēndurile, ca toți românii fără deosebire de provincie, sē lupte dinpreună, sub acelaș stindard, cu acelaș mijloce: precum și scopul unul este.

Vom căuta, ca legătura dintre poporul nostru și celelalte popōre din țēră sē devie cât se pōte de intimă, acțiunea acestor popōre sē fie comună și unitară ca sē redăm patriei noastre caracterul poliglot, în care șese popōre fși dezvoltă liber, fără sē se jignescă reciproc, individualitatea lor națională.

Vom căuta sē apărăm și sē dezvoltăm aședēmintele noastre culturale, bisericesci și școlare.

Vom căuta sē dezvoltăm gustul literar în publicul nostru prin scrieri originale și traducțiuni alese, în deosebi vom eda un număr șeptemănal pentru popor, în care dezvoltând pofta de lectură și interesul pentru cauzele romānesci, vom căuta sē îndeplinim educațiunea politică, literară și economică a poporului nostru.

În acest cerc de activitate vom corespunde totodată tuturor recerințelor publicistice, ținend cont de toate dorințele și trebuințele publicului cetitor.

Fără tēmă și plini de încredere pășim deci naintea marelui public român, convinși că dreptatea cauzei, ai cărei sinceri reprezentanți promitem a fi, va afla resunet puternic în toate ținuturile locuite de romāni.

Timișōra, în presēra Născerii Domnului, 1893.

Dr. Corneliu Diaconovich,
editor.

Dr. Valeriu Branisce,
redactor respons.

Cuprinsul nrului de probă e următorul: În ajun. Romānia și cestiunea noastră națională. Austro-Ungaria. Romānia. Străinătate (sciri politice). Din municipii. Cronica ȳilei. Taifas. Biserica și școla. Din societăți. Literatură, artă și sciință. Estrase din foile oficiōse. Posta redacțiunii. Anunțuri. În foia: Copilăria, de Leo Tolstoi.

Tot odată a apărut și nrul de probă al „Foiei de Duminecă“, ca adaos al „Dreptății“, care, precum șcim, va apăre în fiecare Duminecă și e destinat pentru popor. Pe pagina primă a foiei sē află o ilustrațiune („Mărire întru cei de sus“) ēr celalalt cuprins e următorul: Născerea lui Christos (de Wallace). Statistica. Despre interese. Intēmplări de preste șeptemână. Cronica. Felurimi. Calendariul șeptemănei. Economic. Sortiri. Tēgurile din Ungaria și Transilvania (în Ianuarie) Anunțuri etc.

In foia: Poesii populare din Ardel. A fugit (poveste), trad. din sârbesce.

Cu 1 Ianuarie v. „Dreptatea“, va apăre în fiecare zi de lucru.

Prețul abonamentului este, dimpreună cu „Fôia de Duminecă“, pe an 12 fl. pentru monarhia noastră, 6r pentru streinătate 40 franci. „Fôia de Duminecă“ se pôte abona și separat și costă 2 fl. pe an.

In speranță, că diariul „Dreptatea“ va fi întotdeauna un susținător și apărător al intereselor și cauzelor naționale ale poporului român, îi dorim prosperare și viață lungă.

Bibliografic.

„Vulturul“, fôia umoristică din Oradea-Mare anunță, că cu începere de la anul nou 1894 va deveni fôia săptămânală și apelază la spriginul publicului. Abonamentul costă: pe an 8 fl. pe 1/2 an 4 fl. pe 1/4 an 2 fl. pentru România 20 lei. Invetătorii, țeranii, studenții și măestri lipșiți de mijloce vor primi fôia cu prețul redus de 6 fl. pe an.

Din public*)

Convocare.

P. T. membrii și spriginitorii Societății carpatine transilvane sunt convocați la o

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu e responsabilă. Red.

conferință, care se va ține în 11 Ianuarie n. c. la 7 ore sara, în restaurantul dlui George Ardean (mai înainte Popovici).

Obiecte:

Comunicări despre organizația „secțiunii sibiene“ înființându a societății carpatine transilvane, despre participarea la adunarea generală a comitetului central a societății carpatine ardeleni și despre ordinea pregătirilor.

Sibiu 8 Ianuarie 1894.

Comitetul pregătitor.

Se caută spre cumpărare acții de ale „Albinei“.

Tot acolo se cumpără și se vînd mai bine acții din provincie de toate sorturile.

Cassa de schimb Louis Seile,

[251] 1—2 Viena I Wollzeille 29.

Fên de vîndare

pentru 1000 de oi se află pe domeniul **Francisc Conte Normann** în **Păucea** (posta Mediaș, comitatul Târnava mică). Fênul se pôte consuma acolo pe hotar. (252) 1—3

Abonați „Calicul“!

Un terno sigur fac toți cei-ce abonează

„CALICUL“

diar humoristic și satiric cu multe ilustrațiuni, pe anul 1894.

Prețul abonamentului ordinaru, pe întreg anul e 3 fl. sau 7 franci și cine nu va ride de cel puțin 3 ori din fiecare număr, acela își primește abonamentul solvit înapoi.

Toți cei cu puțină dare de mână primesc „Calicul“ cu 2 fl. sau 5 franci pe an.

Toți cei sêraci, fără deosebire de rang și dignitate, tot așa militarii subalterni, studenții, meseriași, gendarmii, finanții, cantorii, crâșnicii, clopotarii și toți cei incurcați în procese de despărțenie primesc „Calicul“ cu 1 fl. 50 cr. sau 4 franci pe an.

Mai ieftin nici guta nu lovesce!

Abonenții ordinari, care până în 1 Ianuarie vechiu, ne trimit întreg abonamentul de 3 fl. sau 7 franci primesc noul calendariu al „Calicului“ gratuit, sau pe de-asupra, ca fuiorul popii și tot anul rid.

Abonenții cu prețuri reduse, pentru 36 cr. sau 1 franc, primesc calendariu „Calicului“ espedat franco.

De probă primesc primul număr al „Calicului“ pe anul 1894 toți cei-ce ni l cer.

La cinci abonamente de ori-ce natură dăm al șaselea gratuit

Concedem și pătirea abonamentului ori când în decursul anului.

Devisa „Calicului“, care acum întră în anul al 14-lea, a fost și e: Lectură originală humoristică și satirică și rîs cu ori-ce preț.

A se adresa la Sibiu

Administrațiunea „Calicului“.

[249] 8—3

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobrie 1893.

Budapesta — Predeal											Budapesta — Arad — Teiuș															
Tren de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone	Tren de per-sone	Tren accele-rat		Tren accele-rat	Tren accele-rat	Tren de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone		Tren de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone		Tren de per-sone	Tren accele-rat	Tren de per-sone								
10.—	8.05	8.05	—	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	3.—	7.20	6.20	—	—	10.—	8.05	2.15	pl. Viena	sos.	6.20	7.20	3.—	—	—			
8.25	2.10	2.50	5.50	9.15	↓	Budapesta	↑	6.20	7.30	6.35	1.50	8.40	—	—	8.10	1.56	9.30	↓	Budapesta	↑	7.25	1.20	5.50	—	—	
11.28	4.07	6.14	8.57	11.12	↓	Szolnok	↑	2.55	5.23	3.31	11.46	4.47	—	—	10.04	4.02	1.05	↓	Szolnok	↑	4.15	11.15	2.21	—	—	
1.35	5.46	—	11.33	12.50	↓	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.16	10.05	2.24	—	—	—	3.45	6.57	5.24	sos.	Arad	pl.	11.18	8.20	9.03	—	—
3.53	7.08	8.42	1.50	2.12	sos.	Oradea-mare	pl.	Tr. de per-sone	2.25	11.04	8.43	12.09	—	—	—	—	—	—	pl.	Arad	sos.	10.46	7.20	8.40	—	—
4.—	7.15	12.05	2.24	2.19	pl.	Oradea-mare	sos.	—	2.18	10.44	8.38	11.51	—	—	—	—	—	—	pl.	Arad	sos.	10.46	7.20	8.40	—	—
4.30	7.43	1.02	3.03	2.49	↓	Mező Telegd	↑	—	1.52	10.07	8.13	11.17	—	—	—	—	—	—	↓	Glogovaț	↑	10.34	7.01	8.30	—	—
5.22	8.18	2.14	3.46	3.24	↓	Rév	↑	—	—	9.30	—	10.42	—	—	—	—	—	—	↓	Gyorok	↑	10.11	6.20	8.08	—	—
5.45	—	2.50	4.07	—	↓	Bratca	↑	—	23	9.10	7.47	13.23	—	—	—	—	—	—	↓	Pauliș	↑	9.58	5.50	7.57	—	—
6.34	9.07	3.54	4.53	4.17	↓	Ciucia	↑	3.53	—	8.31	7.08	9.51	—	—	—	—	—	—	↓	Radna-Lipova	↑	9.44	5.28	7.46	—	—
7.18	9.37	4.53	5.32	4.50	↓	Huiedin	↑	2.58	12.47	7.53	6.39	9.12	—	—	—	—	—	—	↓	Conop	↑	9.10	—	7.17	—	—
8.05	10.37	6.24	6.24	—	↓	Ghîrbău	↑	1.13	—	6.53	—	8.17	—	—	—	—	—	—	↓	Bérsava	↑	8.54	—	7.02	—	—
8.32	—	6.59	6.59	5.55	sos.	Cluș.	pl.	12.17	11.01	6.14	5.25	7.40	—	—	—	—	—	—	sos.	Cluș.	pl.	6.49	—	5.17	—	—
8.49	—	11.10	8.40	6.11	pl.	Cluș.	sos.	—	10.45	5.14	4.48	6.52	—	—	—	—	—	—	pl.	Cluș.	sos.	6.24	—	4.55	—	—
9.06	—	11.32	9.08	6.27	↓	Apahida	↑	—	—	4.45	4.23	6.34	—	—	—	—	—	—	↓	Deva	↑	5.59	—	4.33	—	—
10.08	—	12.50	10.40	7.28	↓	Ghiriș	↑	—	—	3.18	3.—	5.26	—	—	—	—	—	—	↓	Simeria (Piski)	↑	5.43	—	4.17	—	—
10.37	—	1.25	11.25	7.50	↓	Cucerdea	↑	—	9.23	2.31	2.08	4.52	—	—	—	—	—	—	↓	Orăștia	↑	4.42	—	3.30	—	—
10.59	—	1.48	11.54	—	↓	Ujóra	↑	—	8.54	2.13	2.—	4.34	—	—	—	—	—	—	↓	Șibot	↑	4.20	—	3.03	—	—
11.07	—	1.52	12.04	—	↓	Vințul-de-sus	↑	—	—	2.05	1.51	4.28	—	—	—	—	—	—	↓	Vințul de jos	↑	4.58	—	2.36	—	—
11.31	—	2.18	12.34	8.17	↓	Aiud	↑	—	8.24	1.35	1.23	4.07	—	—	—	—	—	—	↓	Alba-Iulia	↑	3.40	9.40	2.19	—	—
11.48	—	2.40	1.—	8.33	sos.	Teiuș.	pl.	—	8.07	1.08	12.45	3.47	—	—	—	—	—	—	sos.	Teiuș	pl.	3.04	9.05	1.39	—	—
12.25	—	—	1.40	8.38	pl.	Teiuș.	sos.	—	8.—	12.28	—	2.49	—	—	—	—	—	—	pl.	Teiuș.	sos.	—	—	—	—	—
12.50	—	—	2.17	—	↓	Crăciunel	↑	—	—	11.57	—	2.27	—	—	—	—	—	—	↓	Crăciunel	↑	—	—	—	—	—
1.04	—	—	2.35	9.09	↓	Blaș	↑	—	7.31	11.42	—	2.13	—	—	—	—	—	—	↓	Blaș	↑	—	—	—	—	—
1.35	—	—	3.14	—	↓	Micăsasa	↑	—	—	11.06	—	1.39	—	—	—	—	—	—	↓	Micăsasa	↑	—	—	—	—	—
1.50	—	—	3.34	9.42	sos.	Copșa-mică	pl.	—	6.57	10.4	—	1.18	—	—	—	—	—	—	sos.	Copșa-mică	pl.	—	—	—	—	—
2.13	—	—	3.49	9.44	pl.	Copșa-mică	sos.	—	6.55	10.31	—	12.53	—	—	—	—	—	—	pl.	Copșa-mică	sos.	—	—	—	—	—
2.32	—	—	4.11	9.59	↓	Mediaș	↑	—	6.42	10.09	—	12.37	—	—	—	—	—	—	↓	Mediaș	↑	—	—	—	—	—
3.04	—	—	4.48	10.22	↓	Elisabetopole	↑	—	6.21	9.31	—	12.06	—	—	—	—	—	—	↓	Elisabetopole	↑	—	—	—	—	—
3.39	—	—	5.27	10.51	↓	Sighișora	↑	—	5.54	8.53	—	11.29	—	—	—	—	—	—	↓	Sighișora	↑	—	—	—	—	—
4.01	—	—	6.10	11.13	↓	Hașfalău	↑	—	5.34	8.23	—	11.03	—	—	—	—	—	—	↓	Hașfalău	↑	—	—	—	—	—
5.26	—	—	7.52	12.26	↓	Homorod	↑	—	4.29	6.55	—	9.46	—	—	—	—	—	—	↓	Homorod	↑	—	—	—	—	—
6.08	—	—	8.30	12.58	↓	Ágostonfalva	↑	—	3.56	6.09	—	9.04	—	—	—	—	—	—	↓	Ágostonfalva	↑	—	—	—	—	—
6.40	Tr. de per-sone	—	9.03	1.15	↓	Apașa	↑	—	3.40	5.42	—	8.37	—	—	—	—	—	—	↓	Apașa	↑	—	—	—	—	—
7.16	—	Tren accele-rat	9.38	1.34	↓	Feldioara	↑	—	3.19	5.07	—	8.03	—	—	—	—	—	—	↓	Feldioara	↑	—	—	—	—	—
8.—	—	—	10.25	2.09	sos.	Brașov	pl.	—	2.48	4.20	—	7.23	—	—	—	—	—	—	sos.	Brașov	pl.	—	—	—	—	—
—	11.—	5.15	6.18	2.19	pl.	Brașov	sos.	10.17	2.18	—	6.58	—	—	—	—	—	—	—	pl.	Brașov	sos.	—	—	—	—	—
—	12.26	5.57	7.10	3.01	↓	Timiș	↑	9.41	1.42	—	5.57	—	—	—	—	—	—	—	↓	Timiș	↑	—	—	—	—	—
—	1.11	6.29	7.40	3.31	↓	Predeal	↑	9.12	1.12	—	5.16	—	—	—	—	—	—	—	↓	Predeal	↑	—	—	—	—	—
—	8.45	12.20	10.50	9.15	↓	Predeal	↑	4.45	7.40	—	8.50	—	—	—	—	—	—	—	↓	Predeal	↑	—	—	—	—	—

Nota: Órele însemnate în stînga stațiunilor sunt a se ceti de sus în cele jos, însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă órele de noapte

